

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty**(Sprawa C-220/09)**

(2009/C 193/20)

*Język postępowania: maltański***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Aquilina, W. Wils, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Malty**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie wdrażając prawidłowo do prawa krajowego załącznika, o którym mowa w art. 3 ust. 3 i zdania trzeciego z art. 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, Republika Malty uchybiła zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 93/13/EWG;
- obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Wspólnot Europejskich twierdzi, że Republika Malty nie wdrożyła prawidłowo do prawa krajowego załącznika, o którym mowa w art. 3 ust. 3 i zdania trzeciego z art. 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG (zwanej dalej „dyrektywą”) i w ten sposób uchybiła zobowiązaniom wynikającym z tej dyrektywy.

Komisja uważa, że podczas gdy inicjatywa ustawodawcza nie jest niezbędna w celu wdrożenia dyrektywy, to jest jednak konieczne, żeby prawo krajowe zapewniło, że władze państwowe będą skutecznie stosować całą dyrektywę, sytuacja

prawna wynikająca z prawa krajowego będzie wystarczająco precyzyjna i jasna a jednostki będą w pełni świadome swoich praw i w razie potrzeby będą mogły powoływać się na nie przed sądami krajowymi.

W odniesieniu konkretnie do załącznika, wymienionego w art. 3 ust. 3 dyrektywy, Komisja uważa, że transpozycja tego załącznika do prawa maltańskiego jest zarówno konieczna jak i istotna. Komisja twierdzi, że wprawdzie wykaz zawarty w załączniku do dyrektywy ma charakter przykładowy i ilustracyjny, to jednak stanowi on źródło informacji zarówno dla władz krajowych stosujących wdrażane środki jak i dla jednostek, których wskazane środki dotyczą. W celu osiągnięcia założeń dyrektywy, państwa członkowskie mogą wybrać formę i sposób transpozycji, który będzie stanowił wystarczającą gwarancję, że informacja na ten temat będzie powszechnie dostępna.

Komisja twierdzi, że Republika Malty nie podjęła środków zapewniających, że obywatele zostaną poinformowani o całym wykazie z załącznika do dyrektywy, a w szczególności o pełnej zawartości pkt 1 lit. a), f), g), h) i pkt 1 q). Ponadto Republika Malty nie poinformowała, że załącznik do dyrektywy w całości został zawarty w projekcie ustawy wdrażającej dyrektywę, który stanowi zgodnie z maltańską tradycją prawną istotną pomoc w wykładni. Co więcej nie została przedstawiona żadna inna wskazówka co do zamiaru upowszechnienia tej informacji w inny sposób.

W odniesieniu do transpozycji do prawa maltańskiego zdania trzeciego art. 5 dyrektywy, Komisja twierdzi, że jest ona zarówno konieczna jak i istotna, ponieważ postanowienia zawarte w tym zdaniu są wiążącymi przepisami prawnymi i przyznają szersze prawa i większą ochronę konsumentom oraz stanowią pomoc w określeniu skutku, który dyrektywa ta ma osiągnąć.

⁽¹⁾ Dz. U. 95 z 21.4.1993, s. 29.